

Peppi loistaa aurinkona

□ — Hevonen oli paras!
— Mä tykkäsin herra Nils-sonista.

— Mä pikku neekereistä.

Pepin hevonen on takuulla tosi hyvä, oikea visuaalinen ja liikunnallinen ilopilleri. Pepin puuhakasta marakattia voisi luulla oikeaksi, ja baletitityttöset minineekereinä hellyttävät kenet hyvänsä. Mutta Peppi itse on niin hyvä, ettei häntä äkkinäinen tule maininneeksi. Hän on koko shown keskipiste, yhtä itsensä selvä kuin aurinko taivaalla.

Virolaisen Ulo Vinterin lastenooppera Peppi Pitkätossu on ollut Tallinnan Estonian suosikkiohjelmistoa yli 20 vuotta. Vaasalaisille kolmituntisesta teoksesta on sovitettu vajaan parin tunnin lyhennelmä. Tulos on estraditaidetta lasten ehdoilla, iso, värikylläinen, touhua ja yksityiskohtia tulviva Peppi-show.

Hauskat laulut sidotaan toisiinsa liioitellun selkästi lausutuun repliikein. — Selkokielellä, luonnehti eräs äiti. Mutta niinpä viisivuotiaskin eli innoissaan mukana Pepin seikkailuissa, 11-vuotias nautti suuresti, ja 80-vuotias ta nauratti paikoin makeasti. Aikuista ehkä miellyttäisivät hillitymmätkin värit ja vähempikin tärinä, mutta lapset räiskyvät vauhdikkuus vie mukanaan.

□ Tarttuvia säveliä

Vinterin musiikki vaikuttaa ensi kuulemalta iloisen perinteistä musikaalivihteeltä tarttuvine melodioineen. Vaasan kaupunginorkesteri soittaa sitä valloittavan leikkisän Vello Pähnin johdolla lämpimästi ja hauskaasti näyttämötoimintaa tukien. Orkesterilaisilla on karsina Huvikummun alla. Bändiä ei sieltä juuri näy, mutta siellä

Peppi (Johanna Nurmimaa) nuuskimassa. Nuuskijan työvälineet ovat suurennuslasi ja kaukoputki, ja hän saa pitää mitä löytää.

sykkii Peppi-shown sydän.

Helsinkiiläinen sopraano Johanna Nurmimaa lienee tosiaan näillä leveyksillä ainoa mahdollinen ooppera-Peppi, kuten Vaasan oopperan puheenjohtaja Irma Rewell sitkeästi väittää. Notkealla ja söpöllä tytön rimpulalla on lähteenkirkas ääni, jolla hän vaivatta livertelee, laulelee ja kiljahtelee Pepin mielialojen mukaan.

Pepin rooli rasittaa ääntä ja fysiikkaa, mutta Nurmi-

maan kunto kestää kiljumiset, kuperkeikat ja kiipeilyt. Uhmakkaana orpona punapäänä hän seikkailee aikuisten käsittämättömässä maailmassa. Pepin hyvää sydäntä, villiä mielikuvitusta ja tervettä järkeä ei muodollinen kasvatus ole hämmentänyt. Vaikka hänkin kaipaisi henkistä tukea, hän ei huoli siitä teeskenteleviltä hupsuilta. Parempi sittenkin ajatella itse, vaikka se kipeää tekisikin.

Musiikki

□ Ulo Vinterin lastenooppera Peppi Pitkätossu Vaasan kauppaoppilaitoksen salissa Vaasan kaupunginteatterin, oopperan, kaupunginorkesterin, Kuula-opiston ja Solistipankin yhteisesityksenä, kapellimestari Vello Pähn, ohjaaja Neeme Kuningas, lavastaja ja pukusuunnittelija Jaak Vaus, koreografia Juhani Rytkölä, solisteina mm. Johanna Nurmimaa, Pia Skibdahl ja Alar Haak.

□ Mainos ei pure Peppiin

Ohjaaja Neeme Kuningas ja lavastuksen ja puvut suunnitellut Jaak Vaus ovat tehneet Peppiä nykyajan lapsen näkökulmasta. Peppille ei ole luotu keskiikäisten setien ja tätien nostalgian himoa ruokkivaa menneen maailman idylliä. Peppi elää visuaalisia viestejä ja houkutusryöpyävää nykyaikaa ottamatta silti mainossanomiam vastaan. Ei! hän kiljaisee iskettyään lopulta päänsä kylttiin jossa kysytään: Kärsitkö teerenpilkuista?

Kauppaoppilaitoksen ankea sali on muutettu kirjavaksi Peppilandiaksi niin suurella huolella ja taidolla — kuvat ovat kuin parhaista opettavaisista lastenkirjoista — että tekijöiden hienovarainen kritiikki saattaa jäädä työn tulosta ihaillessa huomamatta. Samoin aikuiset, kaupunginteatterin näyttelijät ja

Åke Rosing

Pepissä (Johanna Nurmimaa) neiti Rosenblomkin (Laura Jurkka) kohtaa vertaisensa kun tyttö panee kovan kovaa vastaan. Pepin hevonen sen sijaan ihastuu steppailevaan neitiin.

koko oopperan kuoro, on naamioitu lapsen kannalta groteskin kummallisiksi olennoiksi niin aidolla mielikuvituksella ja rakkaudella, että heissä itää koko ajan myös lopun suuren sovinnon siemen.

Kekseliäs koreografia

Kuninkaalla on ollut ohjattavanaan varsin sekalainen seurakunta oopperalaulajia, näyttelijöitä, kuorolaisia,

opiskelijoita, koululaisia ja pikkulapsia. Sen epätasaisuutta ei parhainkaan yritys kokonaan peitä. — Kaikilla ei voi olla sellaista lavasäteilyä kuin esimerkiksi Laura Jurkalla muhkeana neiti Rosenblomina, ja tällaisessa esitaiditeessa kohtauksen täydellinen onnistuminen riippuu aina sen keskushenkilön kyvystä hallita näyttämö.

Helsingin kaupunginteatterin Juhani Rytkölän kekseliäs ja humoristinen koreografia auttaa ohjaajaa monissa karikoissa. Juuri Ryt-

kölään ammattitaito ja esittäjien oma välitön liikunnan riemu tekevät Pepin hevosesta ja apinasta shown tähtiä, kuten asiaan kuuluukin. Nehän kuuluvat Pepin omaan maailmaan, eivät mihinkään keinolandiaan. Marakatin nahassa vipeltää koululainen Eero Paalanen, ja tanssivan hurmurihepan muodostavat opiskelijapojat Heikki Saari ja Ari Svensk.

Annikana Peppi-oopperassa vierailee nuori sopraano Pia Skibdahl oopperaliiton Solistipankista ja Tom-

mina tallinnalainen tenori Alar Haak. He ovat hyvän kodin tavallisia lapsia, Pepin välttämättömät ihailijat ja ystävät. Naisellinen Annika askartelelee vaivihkaa Pepin taivaan enkeliksi muuttuneen äidin korvikkeena.

Nuoret ammattilaulajat näyttävät lapsia niin luontevasti, että yksi ja toinen on tosissaan ihmeteltyt, ovatko Peppi, Annika ja Tommi oikeita lapsia vai eivät.

PÄIVI VUOLJÄRVI